

4) апеляційної скарги на рішення суду – 50 відсотків ставки, що підлягає сплаті при поданні позовної заяви, а у разі подання позовної заяви майнового характеру - 50 відсотків ставки, обчисленої виходячи з суми спору;

5) касаційної скарги на рішення суду – 70 відсотків ставки, що підлягає сплаті при поданні позовної заяви, а у разі подання позовної заяви майнового характеру - 50 відсотків ставки, обчисленої виходячи з суми спору.

Висновок:

Як наслідок можна зробити висновки: українське господарче судочинство ще досі не розвинене та має дещо недосконалий вигляд. Верховна рада України повинна зробити кроки за для вдосконалення господарчого кодексу, судочинства, процесуальної діяльності та провести люстрацію судій у господарських судах. Тому що, якщо господарський сегмент законодавства стане більш лояльним до підприємців, то він може допомогти зменшити рівень недовіри до влади у підприємців, що позитивно вплине на зменшення рівня тіньової економіки у країні. А люстрація може допомогти у зменшенні рівня корупції у господарчому судочинстві.

Лукієнко М.О.
НТУ «ХП»

УПРАВЛІННЯ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЮ ВЛАСНІСТЮ В УКРАЇНІ

Науково-технічний прогрес є одним із джерел економічних перетворень. Змінилася не тільки природа ринкових відносин, які набули глобального характеру, а й роль конкурентної системи. Безперервний інноваційний процес різко підняв значення знань на вершину економічних цінностей, особливо тих, що здобули права інтелектуальної власності. Знання стали компонентом, що забезпечує додаткову вартість будь-якого продукту або послуги.

Лібералізація міжнародної торгівлі, яка викликала сплеск економічної та науково-технічної конкуренції, зажадала переоцінки ролі інтелектуальної власності як одного з основних чинників ефективного управління підприємництвом. При цьому особлива увага приділяється тій її час-

тині, яка охороняється патентами. Вони володіють найбільш надійною охороною і надають сьогодні найбільш сильний вплив на комерційний успіх і ринкову вартість закордонної фірми.

Зарубіжний досвід показує, що належним чином розроблена патентна стратегія дозволяє компанії:

- зайняти більш сприятливі ринкові позиції, використовуючи сучасні технології у виробництві своєї продукції та пропозицію послуг, активізуючи НДКР, передбачаючи і своєчасно реагуючи на можливі технологічні та комерційні зміни;

- удосконалити фінансову діяльність, виявляючи патентні активи для отримання нових доходів і скорочення витрат;

- підвищити конкурентоспроможність компанії.

Перший крок на шляху розробки патентної стратегії – оцінка розмірів і значущості власних. Вона дає уявлення про те, які патенти мають найбільш високу і безпосередню цінність, які більш придатні для отримання ліцензійного прибутку, а від яких слід відмовитися, щоб скоротити витрати на підтримку патентного портфеля.

Оцінивши цінність своїх патентів, можна приступати до розробки патентної стратегії. Залежно від стану фірми використовуються стратегія стабілізації, яка спрямована на зміцнення досягнутого положення; стратегія розвитку, яка передбачає збільшення виробничих потужностей і прорив на нові ринки і стратегія продажів, застосовна, коли витрати на підтримку патентного портфеля неефективні (підприємство знаходиться в кризовому стані).

Існує безліч способів збору даних та аналізу патентної інформації. Наприклад, методика аналізу патентної активності, що дозволяє оцінити, наскільки фірмі необхідна нова технологія; скільки потенційних конкурентів діють або збираються діяти в цій же сфері; росте або падає відповідна патентна активність.

Іншим інструментом служить матриця інтелектуальної власності. З її допомогою можна охарактеризувати підприємницьку активність, виявити ділянки найбільших витрат на НДКР або відрізняються підвищеною патентною активністю зони прискореного технічного розвитку та знову з'являються в підгалузях.

При аналізі діяльності конкурентів звертаються і до звітів про терміни поновлення технічних рішень. Вони дозволяють оцінити темпи розробки нових технологій конкурентами. Якщо з доповіді випливає, що конкурент часто цитує свої більш ранні патенти, це може означати, що він освоїв стрижневу технологію і в прискореному темпі створює засновану на ній нову продукцію. Якщо ж він цитує і чужі патенти, з цього може випливати вірогідність створення їм аналогічної продукції, з якою конкурент хоче вийти на ринок першим.

В останні роки патентно-інформаційної складової управління бізнесом стали приділяти увагу і в Україні. Для забезпечення конкурентоспроможності українським підприємствам необхідно розвивати цей напрямок діяльності.

Макаренко М.П.
НТУ «ХП»

ПРАВОВА ОХОРОНА ДОБРЕ ВІДОМИХ ТОРГОВЕЛЬНИХ МАРК ЗА ЗАКОНОДАВСТВОМ УКРАЇНИ

Потреба правової охорони добре відомих торговельних марок обумовлена необхідністю не допустити безпідставне використання доброї репутації певної особи іншими особами. Такий підхід дає можливість захистити з однієї сторони підприємців, тренди яких стали добре відомими на території певної держави без реєстрації прав на них, а з іншої – споживачів, які асоціюють відоме їм позначення з очікуваною якістю товарів чи послуг.

Підґрунтя правової охорони добре відомих торговельних марок на міжнародному рівні закладено Паризькою конвенцією про охорону промислової власності, яка 6 листопада 1925 р. доповнена ст. 6, відповідно до якої: «Країни Союзу зобов'язуються, чи з ініціативи адміністрації, якщо це допускається законодавством даної країни, чи за клопотанням зацікавленої особи, відхиляти або визнавати недійсною реєстрацію і забороняти застосування товарного знака, що становить відтворення, імітацію чи переклад іншого знака, здатний викликати змішування зі знаком, що за визначенням компетентного органу країни реєстрації чи країни застосування вже є у цій країні загальновідомим як знак особи, що користуєть-